காரைக்கால் அம்மையார்

அருளிச்செய்த

Unit-2

3. திருஇரட்டைமணிமாலை

திரு இரட்டை மணி மாலை என்பது கட்டளைக் கலித்துறை முன்னும் வெண்பாப் பின்னுமாக அந்தாதித் தொடையால் பாடப் பெறுவதாகும். இரட்டை மணிமாலை என்னும் நூலை முதன் முதலாகப் பாடியவர் காரைக்கால் அம்மையாரே என்று பலரும் எண்ணுகின்றனர். இவ் இரட்டை மணி மாலைக்கு முற்பட்டதாக வேறோர் இரட்டை மணி மாலையும் கிடைத்திலது.

உலக வாழ்வில் துன்பம் உண்டாகும் பொழுதும் உள்ளம் தளராது இறைவனையே போற்றுதல் வேண்டும். இறைவன் ஆணையின்றி இவ்வுலகத்தில் எதுவும் நிகழாது என்பது உணர்ந்து மறவாது போற்றும் அடியார்களை இறைவன் மீண்டும் பிறவாது காத்தருளுகின்றான்.

எண் தோள் முக்கண் எம்மானாகிய இறைவனுடைய திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றுவோர் கடலனைய துன்பங்கள் அனைத்தையும் கடந்து ஈறில்லாத திருவடிப் பேற்றை எய்தி மகிழ்வர். மறைகட்கு எல்லாம் தலையாய திருஐந்தெழுத்தினை உருவேற்றிப் போற்றுவோர் இறைவன் கழல் அடைவர்

மெய்யடியார்களைப் போற்றுவோரைக் கண்டு வினைகள் எல்லாம் நில்லாது ஒழிந்து போகின்றன. தீவினை வந்து அடையாதவாறு திருஐந்தெழுத்தை ஓதினால் உய்தி பெறலாம். இத்தகைய நுண் பொருள்கள் எல்லாம் இம்மாலையிற் காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கட்டளைக் கலித்துறை

24. கிளர்ந்துந்து வெந்துயர் வந்தடும்
போ(து)அஞ்சி நெஞ்சம்என்பாய்த்
தளர்ந்திங்(கு) இருந்தல் தவிர்திகண்
டாய் தளராது [illegible]
வளர்ந்துந்து கங்கையும் வானத்(து)
இடைவளர் [illegible] வெள்ளை
இளந்திங் களுமெருக் [illegible]
குஞ்சென்னி [illegible] 1

முன்வினை [illegible] காரணமாக வெங்கும்பித் காய [illegible] பிறவித் துன்பம் அடர்ந்து வருத்தும் [illegible] நெஞ்சம் என்று சொல்லப்படுகின்ற [illegible] அஞ்சி, தளர்ந் திருத்தலைத் [illegible] கங்கையையும் பிறையையும் எருக்க [illegible] னியில் அணிந் திருக்கும் ஈசனுக்கு [illegible] கம் செய்.

ஈசனையே வணங்கு [illegible]

மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத்(து) என்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் பிரான். 2

சிவனைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை என்று நினைந்து, கடவுளின் பெருமையையும் தன்னுடைய சிறுமையையும் எண்ணி நாணத்தை அடைந்து, மனத்தில் இருத்தி, அவனது புகழைப் பேசி, மறவாமல் வாழ்வாரை மறுபடியும் பிறவி எடுக்காதவாறு செய்பவன் அவனேயாவான்.

26. பிரானென்று தன்னைப்பன் னாள்பர
வித்தொழு வார்இடர்கண்(டு)
இரான்என்ன நிற்கின்ற ஈசன்கண்
டீர்இன வண்டுகிண்டிப்
பொராநின்ற கொன்றைப் பொதும்பர்க்
கிடந்துபொம் மென்துறைவாய்
அராநின்(று) இரைக்கும் சடைச்செம்பொன்
நீள்முடி அந்தணனே. 3

தலைவன் என்று தன்னைப் பல நாளும் துதித்துத் தொழுகின்றவரது துன்பங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிராதவன். அவன் யாரெனில் கூட்டமான வண்டுகள் நெருங்கியுள்ள கொன்றை மாலையாகிய பொந்தில் உள்ள பாம்பு ஒலி செய்கின்ற சடையாகிய நீண்ட செம்பொன் முடியினையுடைய அந்தணனே யாவான்.

உறைவாய் – நச்சுப் பையினை யுடைய வாய்.

பொன்கண்டால் பூணாதே கோள்அரவம் பூண்டானே
என்கண்டாய் நெஞ்சே இனி. 4

அழகிய தண்ணருளையுடைய சிவபிரானை அடைக்கலம் என்று ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் பிறவிக் கடலில் ஆழ்ந்து விடாதவாறு வந்து அருள் செய்யும் பேராற்றலை உடையவன். கொத்தாகப் பொருந்திய பொன் ஆபரணங்களை அணியாமல் தீமையைச் செய்யும் பாம்பை பூண்டிருப்பவனை நெஞ்சே நீ நினை என்பதாம்.

28. இனிவார் சடையினில் கங்கையென்
பாளைஅங் கத்திருந்த
கனிவாய் மலைமங்கை நாணில்என்
செய்திகை யிற்சிலையால்
முனிவார் திரிபுரம் மூன்றும்வெந்(து)
அன்றுசெந் தீயில்மூழ்கத்
தனிவார் கணைஒன்றி னால்மிகக்
கோத்தஎஞ் சங்கரனே. 5

நீண்ட சடையில் உள்ள கங்கையைக் கண்டு இடப்பாகத்தில் உள்ள உமாதேவியார் நாணினால் நீ என்ன செய்வாய்? சினம் பொருந்திய திரிபுரங்கள் மூன்றையும் வெந்தழியுமாறு ஒப்பற்ற கணையைக் கோத்த சங்கரனே! இப்போது என்ன செய்வாய்! என்று ஏளனமாய்க் கேட்பது போல் உள்ளது.

மேருமலையை வில்லாகவும் திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டார் என்று புராணம் கூறும்.

29. சங்கரனைத் தாழ்ந்த சடையானை அச்சடைமேல்
பொங்கரவம் வைத்துகந்த புண்ணியனை –

ஆவாவென்(று) ஆழாமைக் காப்பானை எப்பொழுதும்
ஓவாது நெஞ்சே உரை. 6

சங்கரனை, தொங்குகின்ற சடையை உடையவனை, அந்தச் சடையில் சினம் பொங்கி எழுகின்ற பாம்பை உடைய புண்ணியனை, இறக்கும் அன்று துன்பத்தில் அமிழ்ந்தாமல் காப்பாற்றுகின்றவனை இடை விடாமல் நெஞ்சே நீ துதிப்பாயாக.

30. உரைக்கப் படுவதும் ஒன்றுண்டு
கேட்கிற்செவ் வான்தொடைமேல்
இரைக்கின்ற பாம்பினை என்றும்
தொடேல்இழிந்(து) ஓட்டந்(து)எங்கும்
திரைக்கின்ற கங்கையும் தேன்நின்ற
கொன்றையும் செஞ்சடைமேல்
விரைக்கின்ற வன்னியும் சென்னித்
தலைவைத்த வேதியனே. 7

சொல்லப்படுவதும் ஒன்றுண்டு. அது யாதெனில், செவ்வானத்தைக் கற்றையாகத் தொகுத்தது போன்ற தொகுதியின் மேல் ஒலிக்கின்ற பாம்பை எப்போதும் தொடாதே. ஏனெனில் அது இறங்கி ஓடி விடும். அலை வீசுதலைச் செய்கின்ற கங்கையும் தேன் பொருந்திய கொன்றையும் செஞ்சடை மேல் மணம் வீசுகின்ற வன்னியும் தலையில் வைத்துள்ள வேதியனே!

வேதியன் – மறையை அருளியவன்.

31. வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்(கு)
ஆதியனை ஆதிரைநன் னாளானைச் – சோதிப்பான்
வல்லேன மாய்ப்புக்கு மாலவனும் மாட்டாது 8

மறையை அருளியவனை, மறையின் உட்பொருளாக உள்ளவனை, வேதத்துக்கு ஆதியாக இருப்பவனை, திருவாதிரை நன்னாளுக்கு உரியவனை, அடியை ஆராய்ந்து கண்டறியும் பொருட்டு வலிமை தங்கிய பன்றியாய்ப் புகுந்து திருமாலும் அடியைக் காணமாட்டாது அறிய மாட்டேன் போற்றி என்றான்.

32. கீழா யினதுன்ப வெள்ளக்
கடல்தள்ளி உள்ளுறப்போய்
வீழா திருந்தின்பம் வேண்டுமென்
பீர்விர வார்புரங்கள்
பாழா யிடக்கண்ட கண்டன்எண்
தோளன்பைம் பொற்கழலே
தாழா(து) இறைஞ்சிப் பணிந்துபன்
னாளும் தலைநின்மினே. 9

கீழான துன்ப வெள்ளக் கடலை அணுகாமல் அப்புறப்படுத்தி, உள்ளுறப் போய் வீழாதிருந்து இன்பம் வேண்டும் என்று சொல்வீர்கள். பகைவர்களது முப்புரங்கள் பாழாகுமாறு செய்த நீல கண்டன் எட்டுத் தோள்களை உடையவன். அவனது பைம் பொற் கழலைப் பொழுது போக்காமல் போற்றிப் பணிந்து எக்காலமும் சலியாது உறுதியுடன் நில்லுங்கள். உங்கள் கோரிக்கை கைகூடும் என்பதாம்.

33. தலையாய ஐந்தினையுஞ் சாதித்துத் தாழ்ந்து
தலையா யினவுணர்ந்தோர் காண்பர் – தலையாய
அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம் உண்டிருண்ட
கண்டத்தான் செம்பொற் கழல். 10

பெற்ற பொருள்களை உணர்ந்தவர்கள் காண்பார்கள் தலைமை பெற்ற உலகங்களை உடையவன் திருவாதிரைக்கு உரியவன். நஞ்சையுண்டு இருண்ட கண்டத்தை உடையவனது செம்பொற் கழலைக் காண்பார்கள் என முடிக்க.

கழல் காண்டலாவது வீடு பேறு எய்தல்.

34. கழற்கொண்ட சேவடி காணலுற்
றார்தம்மைப் பேணலுற்றார்
நிழற்கண்ட போழ்தத்து நில்லா
வினைநிகர் ஏதுமின்றித்
தழற்கொண்ட சோதிச்செம் மேனிஎம்
மானைக்கைம் மாமலர்தூய்த்
தொழக்கண்டு நிற்கிற்கு மோதுன்னி
நம்அடுந் தொல்வினையே 11

வீரக்கழலணிந்த திருவடியைக் கண்ட அடியவரைப் போற்றியவர் சாயலைப் பார்த்த போது, சமானமில்லாத தழலைப் போன்ற ஒளியுடைய செம் மேனி எம்மானை மலர் கொண்டு அருச்சித்துத் தொழுதலைப் பார்த்தும் பொருந்தி நம்மை வருத்தும் பழமையான தீவினைகள் நிற்க மாட்டா என்பதாம்.

35. தொல்லை வினைவந்து சூழாமுன் தாழாமே
ஒல்லை வணங்கி உமையென்னும் – மெல்லியலோர்
கூற்றானைக், கூற்றுருவங் காய்ந்தானை வாய்ந்திலங்கு
நீற்றானை நெஞ்சே நினை. 12

துன்பத்தை உண்டாக்கும் தீவினை வந்து சூழா முன், காலந் தாழ்த்தாது விரைவாக வணங்கி

பொருந்தி விளங்குகின்ற திருநீற்றை அணிந்தவரு மாகிய சிவபெருமானை நெஞ்சே நினைப்பாயாக.

36\. நினையா(து) ஒழிதிகண் டாய்நெஞ்ச
மேஇங்கோர் தஞ்சமென்று
மனையா ளையும்மக்கள் தம்மையும்
தேறியோர் ஆறுபுக்கு
நனையாச் சடைமுடி நம்பன்நந்
தாதைநொந் தாதசெந்நீ
அனையான் அமரர் பிரான்அண்ட
வாணன் அடித்தலமே. 13

நெஞ்சமே! இங்கு ஒரு பற்றுக் கோடு என்று மனைவியையும் மக்களையும் நினையாமல் ஒழிவாயாக. மனம் தேறி, ஒப்பற்ற கங்கையாறானது புகுந்தும் ஈரமாகாத சடை முடியை உடையவனும், நம் தந்தையும், ஒளி குறைவு படுதல் இல்லாத செம்மையான தீயைப் போன்றவனும் தேவர்களுக்குத் தலைவனும் எல்லா உலகங்களிலும் நிறைந்து இருப்பவனுமாகிய இறைவனது பாதங்களைப் பற்றுக் கோடாகக் கொள்வாயாக என்பதாம்.

37\. அடித்தலத்தின் அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளும்
முடித்தலமும் நீமுரித்த வாறென் – முடித்தலத்தின்
ஆறாடி ஆறா அனலாடி அவ்வனலின்
நீறாடி நெய்யாடி நீ. 14

நீ உன் திருவடிகளால் முன்பு இராவணனது இருபது தோள்களும் திருமுடிகளும் முரிந்தொழியுமாறு செய்த வகை எங்ஙனம்? உன் தலையில் கங்கையாறு படியுமாறு செய்பவன். அனலை ஏந்து

செய்பனாகிய உனக்கு இது எங்ஙனம் சாத்தியமாயிற்று என்பதாம்.

38\. நீநின்று தானவர் மாமதில்
மூன்றும் நிரந்துடனே
தீநின்று வேவச் சிலைதொட்ட
வாறென் திரங்குவல்வாய்ப்
பேய்நின்று பாடப் பெருங்கா(டு)
அரங்காப் பெயர்ந்துநட்டம்
போய்நின்று பூதம் தொழச்செய்யும்
மொய்கழற் புண்ணியனே 15

நீ அரக்கர்களின் மூன்று பெரிய மதில்களையும் கலந்து உடனே எரியுமாறு வில்லேந்திய காரணம் என்ன? திரங்கிய பெரியவாயையுடைய பேய் நின்று பாட, ஊழிக்கால ஈமம் ஆடுமிடமாகக் கொண்டு நடனமாடி பூதம் தொழச் செய்யும் வலிய வீரக்கழலையணிந்த நல்வினை வடிவினனாகிய நீ இவ்வாறு செய்தது ஏன்? என்று முடிக்க.

39\. புண்ணியங்கள் செய்தனவும் பொய்ந்நெறிக்கட் சாராமே
எண்ணியோ ரைந்தும் இசைந்தனவால் – திண்ணிய
கைம்மாவின் ஈருரிவை மூவுருவும் போர்த்துகந்த
அம்மானுக் காட்பட்ட அன்பு. 16

புண்ணியங்கள் செய்தனவும், பொய்யான வழிகளில் சாராமல் எண்ணி ஒப்பற்ற திருஐந்து எழுத்துக்களும் பொருந்தின. இதற்குக் காரணம் ஆற்றல் மிக்க கையை உடைய யானையின் தோலைப் போர்த்தியுள்ளவனும். அயன், அரன், அரி என்னும் மூவுருவமும் உடைய தலைவனுமாகிய உன்னைத் தொழுது பெற்ற அன்பினாலேயாம்.

40. அன்பால் அடைவதெவ் வாறுகொல்
மேலதோர் ஆடரவம்
தன்பால் ஒருவரைச் சாரவொட்
டாதது வேயும்அன்றி
முன்பா யின்தலை யோடுகள்
கோத்தவை ஆர்த்துவெள்ளை
என்பா யினவும் அணிந்தங்கோர்
ஏறுகந்(து) ஏறுவதே. 17

உன்னை அன்பால் அடைவது எங்ஙனம்? உன் உடலின் மேல் ஓர் ஆடுகிற பாம்பு பொருந்தி யிருக்கிறது. அது ஒருவரையும் தன்பக்கம் நெருங்க விடாது. அதுவும் அல்லாமல் முன்பு இறந்து பட்டவர் களின் தலையோடுகள் மாலையாகக் கோக்கப் பெற்று, வெண்மையான எலும்புகளையும் அணிந்து விடை யின் மீது ஏறியுள்ளீர். உன்னை நெருங்குவது சாத்தியமா என்றபடி

41. ஏறலால் ஏறமற் றில்லையே எம்பெருமான்
ஆறெலாம் பாயும், அவிர்சடையார்—வேறோர்
படங்குலவு நாகமுமிழ் பண்டமிரர்ச் சூழ்ந்த
தடங்கடல்நஞ் சுண்டார் தமக்கு. 18

இடபக் காளையை அல்லாமல் எம் பெருமானுக்கு வேறு வாகனம் இல்லையோ? கங்கை யாறு முழுமையும் பாய்கின்ற ஒளியுடைய சடையை உடையவர்க்கு, அதுவும் அன்றி பாம்பு உலவுகின்றது. முன்பு தேவர்கள் பொருட்டு, பெரிய கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டவருக்கு இவை தாம் கிடைத் தனவோ?

42. தமக்கென்றும் இன்பணி செய்திருப்
பேமுக்குத் தாம்ஒருநாள்

எமக்கொன்று சொன்னால் அருளுங்கொ
லாமிளை யாதுமின்றிச்
சுமக்கின்ற பிள்ளைவெள் ளேறொப்ப
தொன்றுதொண்டைக் கனிவாய்
உமைக்கென்று தேடிப் பெறாதுட
னே கொண்ட உத்தமரே. 19

சிவபிரானாகிய தமக்கு அடியவர்களாய் இருக்கின்ற எங்களுக்கு என்று கொடுத்தருள வேண்டு மென்று கேட்டால் அருளுவாரா? ஒப்பில்லாத வெள்ளிய இடபக் காளையைப் போன்ற ஒன்றை, கோவைக் கனியைப் போன்ற சிவந்த வாயை யுடைய உமைக்கென்று தேடிப் பெறாமல் ஏற்றுக் கொண்ட உத்தமரே!

43. உத்தமராய் வாழ்வார் உலந்தக்கால் உற்றார்கள்
செத்த மரமடுக்கித் தீயாமுன்—உத்தமனாம்
நீளாழி நஞ்சுண்ட நெய்யாடி தன்திறமே
கேளாழி நெஞ்சே கிளர்ந்து. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

எல்லாச் செயல்களாலும் சிறப்பாக வாழ்ந்திருந் தவர்களும் இறந்து போனால் உரியவர்கள் காய்ந்த மரம் கொண்டு சுடுவதற்கு முன்பு உயர்ந்தவனாய் பெரிய கடலில் வெளிப்பட்ட விஷத்தைப் பருகின நெய் முழுக்கு ஆடும் இறைவனது அன்பினால் பொலிந்து நெஞ்சமே கேட்பாயாக. அதன் கண்ணே ஆழ்வாயாக.

அதிரா அடிகள்

அருளிச் செய்த

25. மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

இம் மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவையினைப் பாடிய அதிராவடிகளுடைய வரலாறு தெரியவில்லை. மூத்தபிள்ளையார் என்பது ஆனை முகக் கடவுளைக் குறிக்கும். சிவபிரானுடைய மக்கள் இருவரில் இவர் முதற்கண் தோன்றியமையால், ஆனைமுகக் கடவுள் இவ்வாறு குறிக்கப் பெறுகிறார். தம்மை அன்பினால் வழிபடும் மெய்யடியார்களின் பிறவிப் பிணியைப் போக்க வல்லவர் ஆனைமுகக் கடவுள். அவருடைய திருவடிகளை எண்ணி வாழ்வார்க்கு மனக்கவலை இல்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரிசை ஆசிரியப்பா

803. ஒருநெடுங் கங்கை இருங்குறும் பைம்புகர்
மும்முகச் செந்நுதி நாலிணர் வெள்நிணக்
குடற்புலவு கமழும் அடற்கழுப் படையவன்
மதலை மாமதந் துவன்றிய கதனுடைக்
கடதடக் கபோலத்(து) ஒரிட மருப்பிற்

கரண்டக உதரத்து முரண்தரு குழவிதன்
சேவடி யுகளம் அல்லது
யாவையும் இலமினி இருநிலத் திடையே. 1

ஒரு நெடுங் கங்கை இருங்குறும் பசுமையான புள்ளிகளை உடைய மும்முகமும் செந்நுதி நாவிணர் வெண்மையான குடலின் புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற கொல்லும் தன்மையுள்ள சூலப் படையையுடைய சிவபெருமானது மகன் விநாயகன். மாமதம் பொருந்திய கோபமுடைய கடதடக் கபோலத்தில் இடப் பக்கத் தந்தத்தில் குடலைப் போன்ற வயிற்றை உடைய முரண்பாடு உடைய குழவியினது இரண்டு பாதங்களை வணங்குவதல்லாது வேறு எதுவும் இந்தப் பெரிய நிலத்தில் இனிப் பெற்றிலோம் என்பதாம். சூலப்படை மூன்று கிளைகளாகப் பிரிந்து நுனி கூர்மையாக உள்ளது.

யுகளம் – இரட்டை.

வெண்பா

804. நிலந்துளங்க மேருத் துளங்க நெடுவான்
தலந்துளங்கச் சப்பாணி கொட்டும் – கலந்துளங்கொள்
காமாரி ஈன்ற கருங்கைக் கடதடத்து 2
மாமாரி ஈன்ற மணி.

பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தத்தில் சப்பாணிப் பருவம் நான்காவதாகும்.

பூமி நடுங்க, மேரு மலை நடுங்க, ஆகாயம் முழுவதும் நடுங்க கை கொட்டும். கலந் துளங்கொள் காமனை எரித்த சிவபெருமான் பெற்றெடுத்த கருங்கையையும் மதச்சுவட்டிலிருந்து பெருகும் மத

மழையையும் உடைய விநாயகப்பெருமான் கை கொட்ட இவை அனைத்தும் நடுங்கும் என்க.

கருங்கை – வலிய கை – துதிக்கை; சப்பாணி – கை கொட்டுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை

805. மணிசிந்து கங்கைதன் மானக்
குருளையை வாளரக்கர்
அணிசிந்த வென்றஎம் ஐயர்க்(கு)
இளங்கன்றை அங்கரும்பின்
துணிசிந்த வாய்ப்பெய்த போதகத்
தைத்தொடர்ந்(து) ஓர்பிறவிப்
பிணிசிந்து கார்முளை யைப்பிடித்
தோர்க்கில்லை பேதுறவே. 3

மணியைச் சிந்துகின்ற கங்கையினுடைய சிறந்த குழந்தையை வாள் ஏந்திய அரக்கர் அழிய வென்ற சிவபெருமானுக்கு மகனாகிய இளங் கன்றைக் கரும்பின் துணி இந்த வாய்ப்பெய்த யானையைப் பின் தொடர்ந்தோர்க்கு இனி பிறப்பில்லை என்பதாம். இனி பிறவியுண்டோ என்ற மயக்கம் இல்லையென்க. விநாயகப் பெருமானை வணங்கியோர்க்கு இனி, பிறவித் துன்பம் இல்லை என்று கூறியவாறு.

பேதுறவு – மயக்கம்; துன்பம்.

அகவல்

806. பேதுறு தகையம் அல்லது தீதுறச்
செக்கர்க் குஞ்சிக் கருநிறத் தொக்கல் நாப்பண்
புக்கவண் இரும்பொறித் தடக்கையும்
முரணிய பெருந்தோட்

கொட்ட நாவி தேவிதன்
மட்டுகு தெரியல் அடிமணந் தனமே. 4

மயங்கும் இயல்பையுடையேம். அல்லது தீதுறச் செக்கர் குஞ்சிக் கருநிற உறவினர் மத்தியில் புகுந்த இரும்பொறித் தடக்கையும் முரணிய பெருந்தோள் கொட்ட கஸ்தூரி மணம் வீசும் தேவிதன் மணமிகுந்த மாலையின் அடி மணந்தனம்.

செக்கர் – செவ்வானம்; முரணிய – மாறுபட்ட;
குஞ்சி – ஆண்களின் தலை மயிர்.

வெண்பா

807. மேய கருமிடற்றர் வெள்ளெயிற்றர் திண்சேனை
ஓய மணியூசல் ஆடின்றே — பாய
மழைசெவிக்காற் றுந்திய வாளமர்க்கண் எந்தை 5
தழைசெவிக்காற் றுந்தத் தளர்ந்து.

பொருந்திய கரிய கழுத்தையும், வெள்ளிய பற்களையும் உடைய சிவபெருமானது திண்சேனை ஓய மணியூசல் ஆடியது. விநாயகப் பெருமானது மழை செவிக்காற்று உந்திய வாளமர்க்கண் எந்தை தழை செவிக்காற்று உந்தத் தளர்ந்து ஆடியது என்க.

மழை – குளிர்ச்சி, மேகம், நீர், கருமை; ஊசல் – ஊஞ்சல். கருமிடறு; வெள்ளெயிறு – முரண்தொடை.

கட்டளைக் கலித்துறை

808. உந்தத் தளரா வளைத்தனம்
முன்னம்மின் ஒடைநெற்றிச்
சந்தத் தளரா ஒருதனித்
தெவ்வர்தந் தாளிரியூர்

விந்தத் தளரா மருங்கில்
கிளிபெற்ற வேழக்கன்றின்
மந்தத் தளரா மலர்ச்சர
ணங்கள் வழுத்துமின்னே. 6

நெட்டித் தள்ளியதால் முன்னம் வளைத்தனம். மின்னுகின்ற முகபடாத்தை அணிந்த நெற்றி சந்தத் தளரா ஒப்பற்ற பகைவர் நடுங்க கிளியைப் போன்ற உமாதேவியார் தந்தார். அவர் யாரெனில், யானைக் கன்றின் உருவாய் அமைந்த விநாயகப் பெருமான். அவரது பாத கமலங்களை வணங்குவோமாக.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

809. மின்னெடுங் கொண்டல் அந்நெடு முழக்கத்து
ஓவற விளங்கிய துளைக்கைக் கடவுளை
யாம்மிக வழுத்துவ(து) எவனோ அவனேல்
பிறந்த(து)இவ் வுலகின் பெருமூ தாதை
உரந்தரு சிரம்அரிந் தவற்கே வரைந்தது
மேருச் சிமையத்து மீமிசை
வாரிச் செல்வன் மகள்மகன் மொழியே. 7

மின்னலோடும் கூடிய பெரிய மேகம் செய்த பெருமுழக்கத்தில் (இடி) ஒழிவில்லாமல் விளங்கிய யானை முகக் கடவுளை (விநாயகனை) யாம் மிகவும் துதிப்பதற்குக் காரணம் யாதென்றால், அவன் இன்றேல் பாரதக் கதை தோன்றியிராது. பிரமனது தலையை அரிந்த சிவபெருமானுக்காக மேரு மலையின் மீது பரதவன் மகளாகிய பரிமளகந்தியின் மகனாகிய வியாசர் பாரதத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே வர விநாயகர் எழுதினார் என்க.

வெண்பா

810. மொழியின் மறைமுதலே முந்நயனத்(து) ஏறே
கழிய வருபொருளே கண்ணே — தெழிய
கலாலயனே எங்கள் கணபதியே நின்னை
அலா(து)ஐயனே சூழாதென் அன்பு. 8

பாரதத்தை எழுதிய முதற்கடவுளே! மூன்று கண்களை உடைய இடியேறு போன்றவனே! கழிய வருபொருளே! கண் போன்றவனே! கல்விக்கு அதிபதியே! எங்கள் கணபதியே! உன்னைத் தவிர வேறு எவரையும் என் அன்பு சூழாது என்க.

கழிய வரு பொருள் – பாவ நீக்கம் செய்பவனே!

கட்டளைக் கலித்துறை

811. அன்பு தவச்சுற்று காரழல்
கொண்டெயில் மூன்றெரிய
வன்புத வத்துந்தை மாட்டுகின்
றாம்மதஞ் சூழ்மருப்பிற்(கு)
அன்பு தவக்கரத் தாளமிட்
டோடிக் கடுநடையிட்(டு)
இன்பு தவச்சென்று நீயன்று
காத்த(து) இயம்புகவே. 9

அன்பு தவச்சுற்று ஆரழல் கொண்டு திரிபுரங்களை எரித்த உன் தந்தைக்காக வணங்குகின்றோம். தந்தத்துக்கு கைத்தாளமிட்டு ஓடி, விரைந்து சென்று நீ உதவி செய்தாய். நீயல்லவா அதைச் செய்தாய் சொல்லுக என்பதாம்.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

812\. கவவுமணிக் கேடகக் கங்கணக் கரவளா
அறைகழல் அவுணரொடு பொருத ஞான்றுநீள்
புழைக்கரம் உயிர்த்த அழற்பேர் ஊதை
விரைநனி கீறி மூரி
அஞ்சேறு புலர்த்தும் என்பர்
மஞ்சேறு கயிலை மலைகிழ வோயே. 10

வளைத்த மணிக் கேடகமும் காப்பும் கரவோசையோடு வீரக் கழல் ஒலிப்ப, அரக்கரோடு போர் செய்த பொழுது நீண்ட துதிக்கையை உயர்த்த நெருப்பு என்று சொல்லத் தக்க பெருங்காற்று விரைந்து நன்றாகக் கீறி மூரி அஞ்சேற்றைக் காயச் செய்யும். முகில்கள் ஏறுகின்ற கயிலை மலையில் வாழும் தெய்வமே!

புழைக்கை – துதிக்கை. (துளையை உடைய கை);
கரவோசை – கை தட்டுவதால் உண்டாகும் ஓசை.

வெண்பா

813\. மலைசூழ்ந்(து) இழிகின்ற மாசுணப்பொற் பாறை
தலைசூழ்ந்து தானினைப்ப(து) ஒக்கும் — கலைசூழ்
திரண்டகங்கொள் பேரறிவன் திண்வயிற்றின் உம்பர்க்(கு)
அரண்டகங்கொள் காலுயிர்க்கும் கை. 11

மலையைச் சூழ்ந்து இறங்குகின்ற பெரும் பாம்பு போன்ற பொற் பாறை தலையிலிருந்து தொங்குகின்ற துதிக்கை, கலைசூழ்ந்து திரண்டு அகங்கொண்டு பேரறிவன்; திண் வயிறன்; தேவர்களது பூக்குடலை; காற்றை உயிர்க்கும் துதிக்கை. துதிக்கையின் சிறப்புக்

கட்டளைக் கலித்துறை

814\. காலது கையது கண்ணது
தீயது கார்மதநீர்
மேலது கீழது நூலது
வெற்பது பொற்பமைதீம்
பாலது தேனது தானது
மென்மொழிப் பாவைமுப்பூண்
வேலது வாளது நான்மறைக்(கு)
ஈன்ற விடுசுடர்க்கே. 12

நான்மறைக்கு அளித்த பேரொளியாகிய விநாயகருக்கு உள்ளது காலளவும் நீண்ட துதிக்கை. கண் தீயைப் போன்றது. முப்புரி நூல் மேலும் கீழுமாக உள்ளது. ஆனைமுகக் கடவுளின் வடிவமோ அழகிய மலையைப் போன்றது. அதன்றியும் மேகம் போன்று மத நீர் பொழிவது; இனிய பால்போலும் தேன்போலும் மொழியினை உடைய பாலையின் முப்பூண் சேர்ந்த வேலும் வாளும் உடையது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

815\. சுடர்ப்பிழம்பு தழைத்த அழல்தனி நெடுவேல்
சேய்மூ வுலகம் வலம்வர வேயக்
கொன்றையம் படலை துன்றுசடைக் கிடந்த
ஓங்கிருந் தாதையை வளாஅய் மாங்கனி
அள்ளல் தீஞ்சுவை அருந்திய
வள்ளற்(கு) இங்கென் மனங்கனிந் திடுமே. 13

சிவபெருமானிடமிருந்து விநாயகன் மாங்கனி பெற்ற செய்தி சொல்லப்படுகிறது. ஒளி வீசுகின்ற நீண்ட வேலையுடைய முருகப் பெருமான் மூன்று உலகங்களையும் சுற்றி வந்தார். அனால், கொன்றை

மாலை அணிந்த சடையினையுடைய தந்தையாகிய சிவபெருமானை இந்த விநாயகர் வலம் வந்து மாங்கனியைப் பெற்று அதன் தீஞ்சுவையை அருந்தினார். அத்தகைய வள்ளற்கு இங்கு என் மனம் கனிந்திடும்.

வெண்பா

816. இக்கயங்கொள் மூவலயம் சூழேழ் தடவரைகள்
திக்கயங்கள் பேர்ந்தாடச் செங்கீரை — புக்கியங்கு
தேனாட வண்டாடச் செங்கீரை ஆடின்றே
வானாடன் பெற்ற வரை. 14

(இது செங்கீரைப் பருவ நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறது. கைகளையும் முழங்கால்களையும் ஊன்றிக்கொண்டு ஐந்தாம் திங்களில் பிள்ளைகள் தலை நிமிர்ந்தாடும் பருவம்.) வான நாடனாகிய சிவபெருமான் பெற்ற மலையைப் போன்ற ஆனைமுகக் கடவுள், இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள பெருமலைகள் போன்ற திக்கு யானைகள் பெயர்த்து செங்கீரை ஆட, புக்கியங்கு தேனாட, வண்டாட, செங்கீரை ஆடியது. விநாயகக் கடவுளாகியவரை, செங்கீரை ஆடியது என முடிக்க.

கட்டளைக் கலித்துறை

817. பெற்றமெல் லோதி சிலம்பின்
மகள்பெறப் பிச்சுகந்த
மற்றவள் பிச்சன் மயங்கன்முன்
னோன்பின் னிணைமைமிகக்

செற்றவெண் தந்தத் தவன்நம்மை
ஆட்கொண்டு செய்தனவே. 15

மலையரசனாகிய பர்வதராஜன் மகளாகிய உமாதேவி மகனைப் பெற, பொறாமை கொண்டவளை மகிழ்விப்பான் வேண்டி சிவபெருமான் சுடுகாட்டில் நடனமாடியதைக் கண்டு மகிழ்ந்த விநாயகப் பெருமான், நம்மை ஆட்கொண்டு இவனும் நடனமாடினன் என்க. வெண்மையான தந்தங்களை உடைய விநாயகன் என்பதாம்.

மெல் ஓதி – மென்மையான கூந்தலையுடைய.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

818. செய்தரு பொலம்படை மொய்தரு பரூஉக்குருளை
வெள்ளெயிறு பொதிந்த வள்ளுகிர்த் திரள்வாய்ப்
பெருந்திரள் புழைக்கை
மண்முழை வழங்கும் திண்முரண் ஏற்றின்
பனையடர்ப் பாகன் றனதிணையடி
நெடும்பொற் சரணம் ஏத்த
இடும்பைப் பௌவம் இனிநீங் கலமே. 16

செய்தரு பொலம்படை மொய்தரு பரூஉக் குருளை வெள்ளிய தந்தமும் கூரிய நகங்களையும் திரண்ட வாயையும் பெரிய திரண்ட துளைக்கையையும் (துதிக்கை) மண்முழை முழங்கும் திண்முரண் காளையை ஊர்தியாக உடையவனது இரண்டு பாதங்களாகிய பொற் சரணங்களை ஏத்தத் துன்பக் கடலை நீங்கலாம்.

பொலம்படை – பொன்போல் பிரகாசிக்கும் ஆயுதம்.

வெண்பா

819. அலங்கல் மணிகனகம் உந்தி அருவி
விலங்கல் மிசையிழிவ(து) ஒக்கும் — பலங்கனிகள்
உண்டளைந்த கோன்மகுடத் தொண்கடுக்கைத்
தாதளைந்து
வண்டணைந்து சோரும் மதம். 17

மாலை போன்று மணியையும் பொன்னையும் கொழித்துக் கொண்டு மலையிலிருந்து விழும் அருவி போன்றது. அது எது எனில், பழங்களை உண்டு அளைந்த கோன் மகுடத்து ஒளி பொருந்திய கொன்றை மலரின் தாதளைந்து வண்டணைந்து ஒழுகும் மதம். அருவி போன்று மதம் பொழிந்தது.

கோன் – விநாயகப் பெருமான்; கடுக்கைத்தாது – கொன்றைப் பூந்தாது. அதற்குப் பொன்னும் மதத்துக்கு நீலமணியும் உவமை.

கட்டளைக் கலித்துறை

820. மதந்தந்த மென்மொழி மாமலை
யாட்டி மடங்கல்கொன்ற
மதந்தந்த முக்கண் ணாற்குமுன்
ஈன்றவம் மாமலைபோல்
மதந்தந்த கும்பக் குழவிமந்
தாரப்பொன் னாட்டிருந்து
மதந்தந்த செம்மலன் றோவையம்
உய்ய வளர்கின்றதே. 18

மதந்தந்த மென்மொழி உமாதேவியிடம் சிங்கத்தைக் கொன்ற மதந்தந்த மூன்று கண்களையுடைய சிவ பெருமானுக்கு முதல் மகனாகப் பிறந்தவன் விநாயகன். மந்தாரமரம் பொருந்திய பொன் உலகத்திலிருந்து மதந்தந்த அந்த

விநாயகப் பெருமான் அல்லவோ இவ்வுலகம் உய்யுமாறு வளர்கின்றார்.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

821. வளர்தரு கவட்டின் கிளரொளிக் கற்பகப்
பொதும்பர்த் தும்பி ஒழிகின் றோச்சும்
பாரிடைக் குறுநடைத் தோடி ஞாங்கர்
இட்ட மாங்கனி
முழுவதும் விழுங்கிய முளைப்பனைத் தடக்கை
எந்தை அல்லது மற்று யாவுள 19
சிந்தை செய்யும் தேவதை நமக்கே.

வளர்கிற கிளைகளை உடைய கற்பகச் சோலையில் விநாயகப் பெருமானாகிய யானை இடைவிடாது அரசு செய்யும். இவ்வுலகில் குறுநடையோடு எல்லா இடங்களிலும் இட்ட மாங்கனி முழுவதும் விழுங்கிய பனை மரம் போன்ற பெரிய கையை உடைய எமது தந்தையாகிய விநாயகப் பெருமானை அல்லது வணங்குவதற்கு உரிய வேறு தெய்வம் யாவுள. இவரைத் தவிர நமக்கு வேறு தெய்வம் இல்லை என்பதாம்.

வெண்பா

822. கேளுற்றி யான்தளர ஒட்டுமே கிம்புரிப்பூண்
வாளுற்ற கேயூர வாளரக்கர் — தோளுற்(று)
அறுத்தெறிந்து கொன்றழித்த அங்கயங்கண் மீண்டே 20
இறுத்தெறிந்து கொன்றழித்த ஏறு.

உறவு உற்றி யான் தளருமாறு செய்யுமோ? யானைத் தந்தத்திற்கு உரிய அணியைப் பூண்டு வாளுற்ற தோளணியை உடைய வாளேந்திய அரக்கர்

தோள்களை அரிந்து கொன்றழித்தவன் ஆண் சிங்கம் போன்ற கணபதி என்றபடி.

கட்டளைக் கலித்துறை

823. ஏறு தழீஇயவெம் புத்தேள்
மருகவெங் குந்தவள
நீறு தழீஇயஎண் தோளவன்
செல்வவண் டுண்ணநெக்க
ஆறு தழீஇய கரதலத்(து)
ஐயநின் றன்னைஅல்லால்
வேறு தழீஇத்தொழு மோவணங்
காத வியன்சிரமே. 21

ஏறு தழுவிய திருமாலின் மருக! கங்கையைத் தழுவிய வெண்ணீறு பூசிய எண்தோள் எம்மானாகிய சிவபெருமானது செல்வ! வண்டுண்ண மதநீர் தழுவிய துதிக்கையை உடைய ஐய! உன்னை அல்லாமல் வேறு யாரையாவது என் சிரம் தொழுமோ? தொழாது என்க.

நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காகக் கண்ணன் ஏறு தழுவிய நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறார்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா

824. சிரமே, விசும்பு போத உவரி இரண்டகம்பு பொழியும்மே
கரமே, வரைத்திரண் முரணிய விரைத்து விழும்மே
புயமே, திசைவிளம்பு கிழியச் சென்று செறிக்கும்மே
அடியே, இடுந்தொறும் இவ்வுலகம் பெயரும்மே
ஆயினும், அஞ்சுடர்ப் பிழம்பு தழீஇ
நெஞ்சகத்(து) ஒடுங்குமோ நெடும்பணைச் சூரே. 22

உன்னுடைய தலை ஆகாயம் வரை உயர்ந்து இரண்டு துளிகளைப் பொழியும். கைகளோ மலைகளோடு மோதி விழுமாறு செய்யும். தோள்களோ திக்குகளின் எல்லை கிழியுமாறு செய்து செறிக்கும். பாதங்களோ பதியும்போது இவ்வுலகம் பெயரும். என்றாலும், அஞ்சுடர் தழுவி நெடும் பணைச்சூர் நெஞ்சத்து ஒடுங்குமோ? ஒடுங்காது என்க.

வெண்பா

825. சூர்தந்த பொற்குவட்டின் சூளிகையின் வானயிர்த்து
வார்தந்(து) எழுமதியம் மன்னுமே — சீர்தந்த
மாமதலை வான்மதியம் கொம்பு வயிறுதித்த
கோமதலை வாண்மதியம் கொம்பு. 23

திருச்சிற்றம்பலம்

சூர்தந்த பொன் போன்ற நிலா முற்றத்தைவிட மிக உயர்ந்து வளர்ந்து எழுகின்ற சந்திரன், உமாதேவி பெற்றெடுத்த விநாயகப் பெருமானது ஒளி பொருந்திய தந்தத்தைவிட உயர்ந்து பொருந்தியிருக்குமோ? இராது என்றபடி.

இப் பிரபந்தத்தில் இதற்குமேல் உள்ள பாடல்கள் (24 - 30) கிடைக்காதவை.

பதினோராம் திருமுறை
முதல் தொகுதி முற்றிற்று.

நம்பியாண்டார் நம்பி

அருளிச் செய்த

40. திருநாவுக்கரசு தேவர் திரு ஏகாதசமாலை

திருநாவுக்கரசருடைய பெருமையினை விரித்துரைப்பதாகிய இந்நூல், பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டது. ஏகாதச [illegible] பதினொன்றைக் குறிக்குமாதலின் இப்[illegible] எண்ணால் பெற்ற பெயராகும். இதன்கண் அ[illegible] பாடல்கள் பதினொன்றே ஆயினும், திருநா[illegible]ருடைய வரலாற்றில் அமைந்த சிறந்த உண்[illegible] அப் பெரியாரை வழிபடுவதனால் உளவாம் [illegible] நலங்களும், அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய [illegible] பதிகங்களின் சிறப்பும் இப் பாடல்களில் தெ[illegible] அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

(ஏகாதசமாலை – பதினொரு பாடல்களை உடைய நூல் [illegible] பொருள்.)

திருச்சிற்றம்பலம்

1391. புலனோ(டு) ஆடித் திரிமனத்தவர்
பொறிசெய் காமத் துரிசடக்கிய
புனித நேசத் தொடுத மக்கையர்
புணர்வி னாலுற்(று) உரைசெ யக்குடர்

கலவு சூலைப் பிணிகெ டுத்தொளிர்
சுடுவெ ணீறிட்(டு) அமண்அ கற்றிய
துணிவி னான்முப் புரம்எ ரித்தவர்
சுழலி லேபட் டிடுத வத்தினர்

உலகின் மாயப் பிறவி யைத்தரும்
உணர்வி லாஅப் பெரும யக்கினை
ஒழிய வாய்மைக் கவிதை யிற்பல
உபரி யாகப் பொருள்ப ரப்பிய

அலகில் ஞானக் கடலி டைப்படும்
அமிர்த யோகச் சிவவொ ளிப்புக
அடிய ரேமுக்(கு) அருளி னைச்செயும்
அரைய தேவத் திருவ டிக்களே. 1

அடிகள் 1–4: ஐம்புல நுகர்ச்சியினால் திரிகின்ற [illegible]னத்தை உடையவர், பொறிகள் செய்கின்ற காமமாகிய குற்றத்தை அடக்கிய தூய்மையான அன்போடு தமக்கையாகிய புனிதவதியாரிடம் வந்து சேர்ந்து அவர் சொன்ன நல்லுரைகளைக் கேட்டு வயிற்றுவலி (சூலை நோய்),

அடிகள் 5–8: சூலை நோய் நீங்கப்பெற்று, பிரகாசமான திருவெண்ணீறிட்டு, சமணர்களை அகற்றிய துணிவை உடையவர். முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானது ஆளுகைக்கு உட்பட்டு, (சைவராகி) தவத்தை உடையவர்.

அடிகள் 9–12: உலகில் மாயப் பிறவியைத் தரும் உணர்வில் ஈடுபடும் மயக்கினை ஒழிக்க, பல தேவாரப் பாடல்களையும் பாடி, சைவ நெறியைப் பரப்பிய,

24431

அடிகள் 13–16: உலகில் ஞானக் ... இடைப்படும் அமிர்த யோகச் சைவ நெறியில் ... அடியார்களாகிய எங்களுக்கு அருளினைச் செய்... அரையத்தேவ சுவாமிகளே! வணக்கும்.

தமக்கையார் – திலகவதியார்.

இறைவன் சம்பந்தருக்குப் பாலைக் கொடு... அப்பருக்குச் சூலையைக் கொடுத்தும், சுந்தரருக்... ஒலையைக் கொடுத்தும், மாணிக்கவாசகருக்... காலைக் கொடுத்தும் ஆட்கொண்டார் என்பர்.

1392. திருநாவுக் கரசடி யவர்நாடற் கதிநிதி
தெளிதேனொத்(து) இனியசொல் மடவார்...
ப...

வருவானத்(து) அரிவையர் நடமாடிச் சிலசில
வசியாகச் சொலுமவை துகளாகக் கருதி...
உருஞானத் திரள்மன முருகாநெக் கழுதுகண்
உழவாரப் படைகையில் உடையான்வைத்
...

குருவாகக் கொடுசிவ னடிசூடத் திரிபவர்
குறுகார்புக்(கு) இடர்படு குடர்யோனிக் ...

திருநாவுக்கரசர், அடியவர்கள் நெருங்... பழகுவதற்குப் பெருநிதி போன்றவர் (பு... எனினுமாம்). தெளிந்த தேனைப் போன்று இ... சொல்லையுடையவர் (நாவுக்கு அரசர் எனி... மாதர்களில் உருப்பசி முதலாக தெய்வப் பெ... ஈறாக உள்ளவர் பலரும் வசியமாகச் சொல்... அவையனைத்தையும் தூசியாகக் கருதி, மெய் ... ஞானத்திரள் மனமுருகி, நெகிழ்ந்து, அழுது, க... மல்கி, உழவாரப் படையைக் கையில் உடை...

அவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்களைக் குருவாகக் கொண்டு, சிவனடி சூடத் திரிபவர், துன்பம் தருகின்ற ...றவிக் குழியைக் குறுகார் என்றவாறு.

திருநாவுக்கரசர் உழவாரப் படையைக் கொண்டு சிவத்தலங்களின் பிரகாரத்தைச் சுத்தம் செய்யும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தார்.

1393. குழிந்து சுழிபெறுநா பியின்கண் மயிர்நிரையார்
குரும்பை முலையிடையே செலுந்தகை
நன்மடவார்

அழிந்த பொசியதிலே கிடந்தி ரவுபகல்நீ
அளைந்த யருமதுநீ அறிந்திலை கொல்மனமே
கழிந்த கழிகிடுநாள் இணங்கி தயநெகவே
கசிந்தி தயம்எழுநா றரும்ப திகநிதியே
பொழிந்த ருளுதிருநா வின்எங்கள் அரசினையே
புரிந்து நினையிதுவே மருந்து பிறிதிலையே. 3

மனமே! நீ குழிந்து சுழிபெறு நாபியின்கண் மயிர் ...ரையார், குரும்பை முலையிடை செல்லும் ...மடவார் அழிந்த பொசியதிலே கிடந்து இரவு பகல் அளைந்து அயரும் தன்மையை நீ அறியவில்லை. ...னது போகட்டும். நாள் இணங்கி, இதயம் ...ழுமாறு கசிந்து இதயம் கனியுமாறு தேவாரப் ...டல்களைப் பாடுகின்ற செல்வமே! திரு நாவினை ...டைய எங்கள் அரசின் அருமையைப் புரிந்து ...னைப்பாயாக. இது தவிர வேறு வழியில்லை. இதுவே ...மருந்து என அறிக. பெண் இன்பத்தில் காலம் ...க்காதே என மனத்திற்கு அறவுரை கூறுகின்றார்.

1394. இலைமா(டு) என்றிடர் பரியார் இந்திர
னேஒத் துறுகுறை வற்றாலும்

நிலையா(கு) இச்செல்வம் எனவே கருதுவர்
நீள்சன் மக்கட லிடையிற்புக்(கு)
அலையார் சென்றரன் நெறியா குங்கரை
யண்ணப் பெறுவர்கள் வண்ணத்தின்
சிலைமா டந்திகழ் புகழ்ஆ மூர்உறை
திருநா வுக்கர(சு) என்போரே.

செல்வம் இல்லையென்று துன்பம் அ... மாட்டார்கள். இந்திரனுக்குச் சமமாகச் செ... படைந்திருந்தாலும் இச் செல்வம் நிலைத்திரு... என்றே கருதுவர். நீண்ட பிறவிக் கடலில் ... அலைய மாட்டார்கள். சென்று சிவபெரும... சைவ நெறியாகிய கரையை அடையப் பெறுவ... அவர்கள் யார் என்னில், அழகிய திண்ணி... மாடங்கள் திகழ்கின்ற புகழ் பெற்ற திருவாமூ... அவதரித்த திருநாவுக்கரசின் நாமத்தைப் போ... பவர்கள் என்பதாம். அவர் பாதங்களைப் பணி... களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்கிறார்.

1395. என்பட்டிக் கட்டிய இந்தப்பைக் குரம்பையை
இங்கிட்டுச் சுட்டபின் எங்குத்தைக் குச்செலா
முன்பிட்டுச் சுட்டிவ ருந்திக்(கு)எத் திக்கென
மொய்ம்புற்றுக் கற்றறி வின்றிக்கெட் டுச்சில
வன்பட்டிப் பிட்டர்கள் துன்புற்றுப் புத்தியை
வஞ்சிக் கத்திவி முந்(து)எச்சுத் தட்டுவர்
அன்பர்க்குப் பற்றிலர் சென்(று)அர்ச்சிக் கிற்றிலர்
அந்தக்குக் கிக்கிரை சிந்தித்த பித்தரே. 5

எலும்பால் செய்யப்பட்ட இந்தச் சிறுகு... போன்ற உடலை இங்கு எரித்த பிறகு எவ்விடத்தி... செல்லும். முன்பிட்டுச் சுட்டி வருந்தி எ... செல்வதென்று அறியாமல் வலிமையா...

...ப்பில்லாமல் கெட்டு, மதத்திற்குப் புறம்பானவர்கள் ...ர் துன்புற்று, புத்தியை வஞ்சித்துத் துன்புறுவா... ...ன்பர்க்குப் பற்றிலர். சென்று அர்ச்சிக்க... ...டார்கள். வயிற்றுக்கு உணவு தேடும் பித்தர்கள் ...றவாறு. சிவநெறியைக் கடைப்பிடியுங்கள் என்று ...வுரை கூறுகின்றார்.

... பித்தரசு பதையாத கொத்தைநிலை உளதேவு
பெட்டியுரை செய்துசோறு சுட்டியுழல் சமண்வாயர்
கைத்தரசு பதையாத சித்தமொடு சிவபூசை
கற்றமதி யினன்ஒசை இத்தரசு புகழ்ஞாலம்
முத்திபெறு திருவாளன் எற்றுணையின் மிதவாமல்
கற்றுணையில் வருமாதி . . . .
பத்தரசு வசைதீர வைத்தகன தமிழ்மாலை
பற்பலவும் அவையோத நற்பதிக நிதிதானே. 6

பித்தரசு பதையாத கொத்தை நிலை ...இல்லாத நிலை) உளதேவு பெட்டியுரை செய்து ... தெய்வங்களைப் புகழ்ந்து பேசி) உணவே முக்கிய ...று கருதி உழலுகின்ற சமணர்கள் கையிலிருந்து ...ட்டு, சிவபூசை செய்து ஞாலத்தார் புகழ்கின்ற ...தி பெறு திருவாளனாகிய திருநாவுக்கரசர், வேறு ...த் துணையும் இல்லாமல் கல்லையே தெப்பமாகக் ...ண்டு எல்லாராலும் போற்றப்படுகின்ற தேவாரப் ...ல்களே பெரும் செல்வமாகும். திருநாவுக்கரசை ...ங்குவோம். அவர் பாடிய தேவாரப் ...ல்களைப் பாடி நற்கதி பெறுவோம் என்கிறார்.

... பதிகம்ஏழ் எழுநூறு பகருமா கவியோகி
பரசுநா வரசான பரமகா ரணவீசன்
அதிகமா நகர்மேவி அருளினால் அமண்மூடர்
அவர்செய்வா தைகள்தீரும் அனகன்வார்
கழல்சூடின்

நிதியரா குவர்சீர்மை உடையரா குவர்[illegible]
நெறியரா குவர்பாவம் வெறியரா கு[illegible]
வதியுரா குவர்ஈசன் அடியரா குவர்வானம்
உடையரா குவர்பாரில் மனிதரா [illegible]

10 அல்லது 11 பாடல்களைக் கொண்ட [illegible] பதிகம் என்று பெயர். இவர் பாடியதாகக் [illegible] எழுநூறு. அதாவது 4900 பதிகங்கள் என்று [illegible] (இவ்வளவு பாடல்களும் இப்போது கிடைக்[illegible] இவ்வளவும் சிவபெருமானைப் பற்றிய [illegible] பாடல்கள். திருவதிகை வீரட்டானத்[illegible] பாடினார். சமணர்கள் செய்த துன்ப[illegible] போக்கும் அவர் தீவினையற்றவர். அவர் பாத[illegible] போற்றினால் தீவினை இல்லாதவர்கள் [illegible] சீர்மை, வாய்மை இவைகள் வந்து சேரும். [illegible] விலகும். பேரறிவாளர்கள் ஆவர். ஈசனுக்கு [illegible] ஆவர். முத்தி கிடைக்கும். இவ்வுலகில் இருக்[illegible] போற்றப்படுவார்கள்.

1398. தாமரைநகும் அகஇதழ் தகுவன
சாய்பெறுசிறு தளிரினை அனையன
சார்தரும்அடி யவர்இடர் தடிவன
தாயினும்நல கருணையை உடையன

தூமதியினை ஒருபது கொடுசெய்த
சோதியின்மிகு கதிரினை யுடையன
தூயனதவ முனிவர்கள் தொழுவன
தோமறுகுண நிலையின தலையின

ஓமரசினை மறைகளின் முடிவுகள்
ஒலிடுபரி சொடுதொடர் வரியன

ஓவறுமுணர் வொடுசிவ வொளியன
ஊறியகசி வொடுகவி செய்தபசும்

ஆமரசுயர் அகநெகும் அவருளன்
ஆரர(சு)அதி கையின்அரன் அருளுவன்
ஆம்அரசுகொள் அர(சு)எனை வழிமுழு(கு) 8
ஆளரசுதன் அடியிணை மலர்களே.

திருநாவுக்கரசருடைய பாதங்களின் சிறப்பைப் [illegible]ழ்ந்து பாடுகின்றார். அப்பாதங்கள்:

அடிகள் 1–4: தாமரை சிரிக்கும் உள்ளிதழ் [illegible]ப்பாவன. சாய்கின்ற சிறு தளிரினை ஒத்தன. [illegible]ர்தரும் அடியவர் துன்பத்தை அழிப்பன. தாயைக் [illegible]ட்டிலும் நல்ல கருணையை உடையன.

அடிகள் 5–8: பரிசுத்தமான பத்துச் [illegible]திரன்களைக் கொண்டு செய்த பிரகாசத்தை [illegible]யன. பரிசுத்தமானவை என்று தவ முனிவர்கள் [illegible]ாழுவன. குற்றமற்ற குணங்கள் பொருந்தியன. [illegible]லைமைப் பதவியை வகிப்பன.

அடிகள் 9–12: ஓம் வடிவாகவுள்ள சிவ [illegible]பெருமானைத் துதிக்கும் வேதங்களின் முடிவுகள் [illegible]மிடும் தன்மையோடு அறிதற்கு அரியன. [illegible]போடு தோய்ந்து பாடிய தேவாரப் பாடல்களின் [illegible],

அடிகள் 13–16: திருவதிகை வீரட்டான [illegible]வரின் அருள் பெற்றவர். அத்தகைய சிறப்புடைய [illegible]நாவுக்கரசின் அடியிணை மலர்களை வழிபட்டு [illegible]தி பெறுவோமாக என்கிறார்.

1399. அடிநாயைச் சிவிகைத் தவிசேறித் திரிவித்(து)
அறியாவப் பகதைச் சிறியோரிற் செறியும்
கொடியேனுக்(கு) அருளைத் திருநாவுக் கரசைக்
குணமேருத் தனைவிட்(டு) எனையாமொட்
டகல்வி

பிடியாரப் பெறுதற்(கு) அரிதாகச் சொலும்அப்
பிணநூலைப் பெருகப் பொருளாகக் கருதும்
செடிகாயத் துறிகைச் சமண்மூடர்க்(கு) இழவுற்(று)
அதுதேவர்க்(கு) அரி(து)அச் சிவலோகக் கதி

அடிநாயைப் பல்லக்கிலேற்றி, வீதி வலம் வ
அறிவற்ற விலங்குத் தன்மையுடைய சிறியோரி
பொருந்தும் கொடியவனாகிய எனக்கு அருள் செய்
திருநாவுக்கரசை, குணமேரு போன்றவரை வி
மற்றவர்கள் சொல்லும் அப் பிண நூலைப் பெ
பொருளாகக் கருதும் துர்நாற்றம் வீசுகின்ற உ
உடைய, உறியைக் கையிலேந்திய சமணர்க்
தேவர்க்கு அரிதாகிய சிவலோகக் கதியை மற
பெரும் தவறாகும் என்கிறார்.

1400. சிவசம் பத்திடைத் தவஞ்செய்து
திரியும் பத்தியிற் சிறந்தவர்
திலகன் கற்றசிட் டன்வெந்தொளி
திகழும் பைம்பொடித் தவண்டணி

கவசம் புக்குவைத்(து) அரன்கழல்
கருதும் சித்தனில் கவன்றிய
கரணம் கட்டுதற்(கு) அடுத்துள
களகம் புக்கநற் கவந்தியன்

வவசம் புத்தியிற் கசிந்துகொ(டு)

அனகன் குற்றமற் றபண்டிதன்
அரசெங் கட்கொர்பற் றுவந்தறு

பவசங் கைப்பதைப் பரஞ்சுடர்
படிறின் றித்தனைத் தொடர்ந்தவர்
பசுபந் தத்தினைப் பரிந்தடு
பரிசொன் றப்பணிக் குநன்றுமே.

சிவ சம்பத்தைப் பெரிதும் பெற்ற அப்பர்
மானைத் துதிக்கின்றார்.

அடிகள் 1–4: சிவசம்பத்தின் (சைவ நெறி)
ில் தவம் செய்து திரியும் பத்தியில் சிறந்தவர்.
, கல்வியிற் சிறந்தவன். திருநீற்றைக் கவசமாக
ந்தவர்.

– சிவபெருமானைப் போற்றி வழிபடும் செல்வம்.

அடிகள் 5–8: சிவபெருமானது திருவடிகளைக்
சித்தனிற் கவன்றிய கரணங் கட்டுதற்கு
ள களகம் புக்க நற்கவந்தியன். திருநீறு ஆகிய
வயை உடையவன்.

கள் 9–12: பரவச புத்தியில் கசிந்து கொடு
டத்து வைத்து அளித்தவன். பாவமற்றவன்.
பண்டிதன். திருநாவுக்கரசு; எங்கட்கு ஒரு
ாடு.

கள் 13–16: பிறவிப் பிணியைத் தீர்த்து
பரஞ்சுடர். குற்றமின்றி இத்தனைத்
தவர். உயிர் பந்தத்தைப் பரிந்தடு பரிசு ஒன்று
கு நன்றாகியது.

வளவையும் செய்யக்கூடியது திருநாவுக்கரசர்
சைவ நெறி என்பதாம்.

1401. நன்று மாதர நாவினுக் கரைசடி
நளினம் வைத்(து)உயின் அல்லால்
ஒன்று மாவது கண்டிலம் உபாயம்மற்(று)
உள்ளன வேண்டோமால்
என்றும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லதோர்
*இகபரத்(து) இடைப்பட்டுப்
பொன்று வார்புகும் சூழலிற் புகேம்புகிற்
பொறியில்ஐம் புலனோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசரின் திருவடித் தாம[illegible] வைத்து உய்ந்தால் அல்லாமல் ஒன்றும் [illegible] கண்டிலம். வேறு உபாயங்கள் எதுவும் [illegible] வேண்டா. ஆதியும் அந்தமும் இல்லதோர் இ[illegible] இடைப்பட்டு அழிவார் புகும் சூழலில் புகமா[illegible] அப்படிப் புகின், பொறியில் ஐம்புல[illegible] திருநாவுக்கரசரின் பாதம் பணிவோம். ஆதரவு த[illegible] திருவடிகளே.

அடிநளினம் – திருவடித் தாமரை.

பதினோராம் திருமுறை முற்றிற்று

* * *

S. Vidhyasri

Unit-3

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருக்குறுந் தாண்டகம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(தோடி ராகம் – ரூபக தாளம்)

2032. *நிதியினைப் பவளத் தூணை நெறிமையால் நினைய வல்லார்*
கதியினைக் கஞ்சன் மாளக் கண்டுமுன் அண்டம் ஆளும்*
மதியினை மாலை வாழ்த்தி வணங்கியென் மனத்து வந்த*
விதியினைக் கண்டு கொண்ட தொண்டனேன் விடுகிலேனே. (1)

தெளிவுரை

தாண்டகம் என்பது தமிழில் ஒருவகைப் பிரபந்தம். அறுசீர் கொண்டது குறுந்தாண்டகம்; எண்சீர்கொண்டது நெடுந்தாண்டகம். இஷ்டதேவதையைப் புகழ்ந்து பாடும் பிரபந்தமாகும். இஷ்டதேவதை – வழிபடும் தெய்வம். அன்பர்களுக்கு நிதி போன்றவனும், பவளம் போல் இனியவனும் தூண் போல் தாரகனும் ஒருநெறிப் பட்டுச் சிந்திக்க வல்லார்க்குப் பரமகதியாய் இருப்பவனும், முன்பு கம்சன் முடிந்து போகும்படி செய்து உலகங்களைக் காத்தவனும், அடியவர்களைப்பற்றி எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டேயிருப்பவனும், விருப்பத்தைக் கொள்ளச் செய்பவனும், நான் வாழ்த்தி வணங்கி என் மனத்துவந்த எம்பெருமானைக் கண்டு கொண்ட அடியேன் இனி ஒரு நாளும் விட மாட்டேன்.

2033. காற்றினைப் புனலைத் தீயைக் கடிமதிள் இலங்கை செற்ற
ஏற்றினை* இமயம் மேய எழில்மணித்திரளை* இன்ப
ஆற்றினை அமுதம் தன்னை அவுணன் ஆருயிரை உண்ட
கூற்றினை* குணங்கொண்டு உள்ளம்! கூறுநீகூறு மாறே. (2)

தெளிவுரை

காற்று நீர் தீ முதலான பஞ்சபூத மயமான நீரை உடலாக உடையவனும்; கடிமதில் இலங்கையை முடித்த காளை போன்றவனும், இமயமலையில் திருப்பிருதி என்னும் தலத்தில் பொருந்தி வாழ்கிறவனும், அழகிய மணித்திரள் போன்றவனும், வடிவெடுத்த ஆனந்த வெள்ளமாய் இருப்பவனும், போனவுயிரை மீட்க வல்ல அமுதம் போன்றவனும், இரணியனுடைய ஆருயிரைக் கவர்ந்த எமன்போன்றவனுமாகிய எம்பெருமானை நெஞ்சே! குணங்கொண்டு துதிப்பயாக.

2034. பாயிரும் பரவை தன்னுள் படுவரை திரித்து* வானோர்க்கு
ஆயிருந்து அமுதம் கொண்ட அப்பனை எம்பிரானை*
வேயிரும் சோலை சூழ்ந்து விரிகதிர்இரிய நின்ற*
மாயிரும் சோலைமேய மைந்தனை வணங்கினேனே (3)